חוק המילוות (מוסדות כספיים) (הוראות שונות), תש״ד–1960 *

בחוק זה –

״החוקים העיקריים״ – חוק המילווה (מוסדות כספיים), תשט״ו–1955, חוק המילווה (מס׳ ב), תשט"ז-1955 וחוק המילווה (מוסדות כספיים) (מס׳ ב), :3 1956-ז"משט"ז

"שטרי ערך" – שטרי הערך שהוצאו בהתאם לחוקים העיקריים.

- 2. שר האוצר, או מי שמונה לכך על ידיו, רשאי, בהסכמת בעל שטר ערך, לקבוע מועד קביעת מועדי פדיון חדשים חדש לפדיון שטר הערך. וכלכד שלא יאחר מתום שלוש שנים לאחר המועד שנקבע בחוקים העיקריים.
- נקבע מועד פדיון חדש כאמור בסעיף 2. ישא שטר הערך ריבית החל מיום כ"א הגדלת שיעור הריבית בטבת תשי"ט (1 בינואר 1959), בשיעור של $4^3/4\%$ לשנה, אשר תהיה פטורה מכל מס המוטל על הכנסה.
- הפרשי הריבית שיש לשלמם כאמור בסעיף 3, לתקופה שבין כ״א בטבת תשי״ט מועד תשלום (1) בינואר 1959) לבין תחילתו של חוק זה, ישולמו עם השיעור החצי־שנתי הקרוב המשתלם הפרשי ריבית לפי אותו חוק מהחוקים העיקריים אשר לפיו הוצאו שטרי הערך.
 - שר האוצר ממונה על ביצוע הוק זה והוא רשאי להתקין תקנות ככל ענין הנוגע ביצוע לביצועו. לרכות תקנות כדבר החלפת שטרי הערך שנקבע להם מועד פדיון חדש או שינוים.

דוד בן־גוריון ראש הממשלה

לוי אשכול שר האוצר

הגדרות

יצחק בן־צבי בשיא המדינה

[•] נתקבל בכנסת ביום ט"ז באב תש"ך (9 באוגוסט 1960); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ה 431, תש"ך, עמ' 149.

¹ ס״ח 191, תשט״ז, עמ׳ 2. 2 ס"ח 192, תשט"ז, עמ׳ 8.

^{- ,101} מ"ח 207, תשט"ז, עמ׳ 207.